

KERKBUURTEN

Kerkblad van de Protestantse Gemeente Oostzaan
September 2021

Gedichten en liederen

Graf te Blauwhuis
voor buurvrouw H. te G.

Hij rende weg, maar ontkwam niet,
en werd getroffen, en stierf, achttien jaar oud.
Een strijdbaar opschrift roept van alles,
maar uit een bruin geëmailleerd portret
kijkt een bedrukt en stil gezicht.
Een kind nog. Dag lieve jongen.

Gij, die koning zijt, dit en dat, wat niet al,
ja ja, kom er eens om,

Gij weet waarom het is, ik niet.
Dat Koninkrijk van U, weet U wel, wordt dat nog
wat?
*Bron: gedicht van Gerard van het Reve (uit Nader
tot u)*

Onze Vader

Onze Vader verborgen,
uw Naam worde zichtbaar in ons,
uw koninkrijk kome op aarde
uw wil geschiede, een wereld
met bomen tot in de hemel,
waar water schoonheid en brood
gerechtigheid is en genade -
waar vrede niet hoeft bevochten,
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd
nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.
Doof de hel in ons hoofd
leg uw hand op ons hart
breek het ijzer met handen
breek de macht van het kwaad.
Van U is de toekomst
kome wat komt.

Huub Oosterhuis

*(Ook te beluisteren op YouTube
[Lied 'Onze vader verborgen' van
Huub Oosterhuis - YouTube](#))*

Groot is uw trouw o Heer, mijn God en Vader,

er is geen schaduw van omkeer bij U.
Ben ik ontrouw, Gij blijft altijd dezelfde,
die Gij steeds waart, dat bewijst Gij ook nu.

Groot is Uw trouw, o Heer, groot is Uw
trouw, o Heer,
iedere morgen aan mij weer betoond.
Al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven,
groot is Uw trouw, o Heer, aan mij betoond.

Zomer en wintertijd, najaar en voorjaar,
zon, maan en sterren in hemelse baan.
Tonen zo duidelijk Uw Godd'lijke wijsheid,
Uw grote trouw die zal blijven bestaan.

Groot is Uw trouw, o Heer, groot is Uw
trouw, o Heer,
iedere morgen aan mij weer betoond.
Al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven,
groot is Uw trouw, o Heer, aan mij betoond.

Groot is Uw trouw, iedere morgen opnieuw.
Groot is Uw trouw, U blijft altijd dezelfde.
Groot is Uw trouw, die zal blijven bestaan.
Groot is Uw trouw tot in eeuwigheid.

Groot is Uw trouw, iedere morgen opnieuw.
Groot is Uw trouw, U blijft altijd dezelfde.
Groot is Uw trouw, die zal blijven bestaan.
Groot is Uw trouw tot in eeuwigheid.

Groot is Uw trouw, o Heer, groot is Uw
trouw, o Heer,
iedere morgen aan mij weer betoond.
Al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven,
groot is Uw trouw, o Heer, aan mij betoond.
*Liedboek 885
(Gespeeld op de uitvaartdienst van Bart Koeman)*

**HET RITME
ZIT ER ALWEER IN**

**NOU DE
MELODIE NOG**

Loesje

POSTBUS 1048 6801 BA ANRHEM

In memoriam Bart Koeman

Op zaterdag 26 juni jl. overleed onverwacht in de leeftijd van 79 jaar Bart Koeman. Midden in het leven. Net als ieder dag was Bart bezig zijn beesten, de kippen en eenden, te verzorgen.

De uitvaart had plaats op donderdag 1 juli, precies 10 jaar na het overlijden van zijn vrouw Gré Koeman-Verwer.

Bart woonde op de Haal, de laatste jaren in een woning op hetzelfde erf als dochter Wilma en haar gezin. Dat paste bij hem. Bart had graag mensen om zich heen: aanloop van kinderen en kleinkinderen, van vrienden. Een praatje, het bijna dagelijkse bezoek van zijn broer, schoonzus Anke die iedere woensdag kwam eten, een rit maken met zoon Cor als die voor zijn werk op weg moest. Iedere dag zag hij wel iemand. Soms zat Bart op het bankje voor het huis aan de Haal. Kwam er een bekende voorbij dan werd hij of zij uitgenodigd voor een kop koffie.

Ondanks het grote gemis van Gré had Bart zijn leven weer op kunnen pakken. Hij leerde koken en huishouden. Hij was blij met de mensen om zich heen. Hij genoot van de natuur, de beesten en van zijn hond Renco. Waar Bart was, daar was Renco, al leek het beestje de laatste week voor Barts overlijden wat afstand te nemen. Alsof het iets voorvoelde. De laatste vier jaar van zijn leven was Bart ziek. Hij had kanker. Hij probeerde zijn leven door te zetten zoals hij gedaan had, ondanks de onzekerheid en de pijn.

Geloof en muziek, Bart was het grootste deel van zijn leven lid van Crescendo, speelden in Barts leven een belangrijke rol. Zijn lievelingslied was `Groot is uw trouw, o Heer`. Hij speelde het zelf in de trouwdienst van dochter Wilma en haar man Willem. In de uitvaartdienst speelde Rob Bekebrede het op Barts bugel voor hem. Het lied is misschien wel Barts belijdenis, net als de psalm die wij lezen: Gelukkig de mens van wie de kracht in U is, gelukkig de mens die op u vertrouwt. De psalm die ook gelezen is bij het afscheid van Gré.

`Houd de onderlinge liefde in stand en houd de gastvrijheid in ere`, gaf Bart zijn naasten mee. En meer dan dat. Bart Koeman, zijn naam geschreven in de palm van Gods hand.
ds. Bart Vijfvinkel

Overdenking

Omdat wij nu niet een overdenking van onze eigen predikant kunnen plaatsen, stuurde ds. Bart Vijfvinkel ons een stukje geschreven door ds. Sjaak Visser uit Zaandam.

Verrast door vreugde

Vandaag voelde ik me down door het rapport dat geschreven is door het IPCC over de klimaatcrisis. We zien het rondom ons heen gebeuren. Bosbranden in Zuid-Europa, in Siberië, in Californië door de extreme hitte, overstromingen in Zuid-Limburg, België en Duitsland. Het weer is op hol geslagen. En ook corona lijkt zijn laatste slag nog niet geslagen te hebben. Links en rechts hoor ik om me heen dat mensen die al gevaccineerd zijn toch nog behoorlijk ziek worden door corona. En dan hoor ik ook nog dat enkele mensen om mij heen kanker blijken te hebben. Er is niet zoveel om vrolijk over te worden. En dan kan het jaar thema van de protestantse Kerk wel zijn "Van U is de toekomst", en het thema van de startdienst "Uw koninkrijk kome", maar overschreeuw je dan niet jezelf.

Ik moest denken aan een regel uit een gedicht van Gerard van het Reve, "Dat Koninkrijk van U, wordt dat nog wat." Ik ging op zoek naar een gedeelte in het bijbelboek Openbaring dat hierbij aansloot. Nu is Openbaring zeker geen spoorboekje van de geschiedenis. Maar het geeft wel een bril waarmee bepaalde aspecten van de geschiedenis in het licht worden gezet. Zo las ik in hoofdstuk 8:6: "De eerste engel blies op zijn trompet. Toen werd er hagel en vuur, vermengd met bloed op de aarde gegooid. Daardoor verbrandde een derde deel van de aarde, een derde deel van de bomen, en al het groene gras." Zulke verzen helpen mij om te geloven dat het God zeker niet uit zijn handen zal vallen. Al zijn ze zeker ook niet bedoeld om ons apathisch te maken. Ze willen ons juist in beweging zetten. En dat is zeker ook hard nodig. Al geloof ik niet dat schuldgevoel en angst de beste drijfveren zijn.

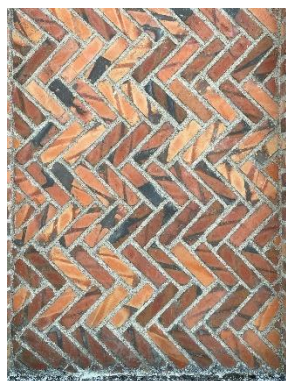
Terwijl ik hier zo mee bezig was ontving ik een link naar een toespraak van Nicolaas Sintobin met als thema "Verrast door vreugde". Hij geeft daarin commentaar op een toespraak van paus Franciscus, waarin die zijn hoorders aanspoort om "te smeken om vreugde". Dat bracht mijn denken toch weer in een ander perspectief. "Laat je niet beheersen door angst, wanhoop of schuld, maar door vreugde. Laat dat je leidraad zijn bij al je handelen en doen." Deze gedachte is gebaseerd op het geloof dat de grondtoon van God, en daarmee ook van het leven en de wereld, vreugde is. Wanneer we zo kijken naar de aarde dan zien we daarin Gods goede schepping en verlangen we ernaar dat dat ook steeds meer en beter zichtbaar wordt. Dan worden we geïnspireerd door vreugde. Het is natuurlijk niet zo dat vreugde altijd de boventoon voert in je leven. Maar je kan er wel voor kiezen om daarnaar te verlangen, daarom te smeken. En wanneer je erom smeekt is God geen Sinterklaas die je verlanglijstje afvinkt. God gaat daarin zijn eigen weg, Hij reinigt en Hij heiligt je, zodat de vreugde veel dieper en meer wordt dan oppervlakkig plezier of een shortcut naar een makkelijk leven. Wanneer we vanuit dit frame kijken naar "Van u is de toekomst" of "Uw koninkrijk kome", dan krijgen die uitspraken een heel andere klank en inhoud. Dan zit er ook weer hoop en verwachting in. Dat komt omdat het zo zijn innerlijke drive krijgt vanuit de vreugde van God. Laten we smeken dat die vreugde ook de grondtoon van ons leven zal worden en blijven, ook het komend jaar.
Ds. Sjaak Visser (Zaandam)

Youtube filmpje 'Verrast door vreugde' <https://youtu.be/GoLF-4RUGD4> ["Verrast door vreugde" - met paus Franciscus naar het hart van ignatiaanse spiritualiteit en gebed - YouTube](#)

Op reis

Een mooie zwarte doos, met heel veel Hebreeuwse woordjes en hun vertaling, bevolkte jarenlang mijn boekenkast. Als ik mijn Hebreeuws wilde opfrissen kon ik alle papiertjes weer in mijn kamer ophangen om ze gedurende het rondlopen te herhalen. Boven op het deksel een mooie reclame voor het taartbord dat erin zat: Gien! Onderweg naar Orleans zijn wij maar gestopt in Gien, omdat wat we daar zochten hier al is: een camping aan de rivier en plaatsjes die prachtig uitkijken op de brug en het stadsfront.

Lopend naar de overkant komen we langs herdenkingsmonumenten aan de voet van de brug. De namen van hen die de brug hebben verdedigd tegen luchtaanvallen in 1940 vallen hierop. Bij het centrale plein zijn de traditionele raamverdelingen van de bovenwoningen aangehouden, maar in stucwerk en grauw. De begane grond voor de winkels ademen veel ruimte en horizontale lijnen, glas, en geeft de indruk van de Lijnbaan in Rotterdam. Via romantische maar steile trappen gaan we op zoek naar het kasteel, en dan met name de ingang, maar lopen we zomaar de grote kerk in. Prachtige muziek van Taizé bekoort zelfs mijn kinderen en David begint geïnspireerd te fotograferen. Het valt op dat de gewelven en pilaren een heel oude indruk geven, maar dat de bakstenen het geheel een vertrouwdheid geeft met onze Hollandse bakstenen-stijl. Pilaren en bogen zijn alle gemetseld. Ik moet denken aan Reitsma, de Gereformeerde Kathedralenbouwer. Wat de kerk echt optilt zijn de glas-in-lood ramen die prachtig gekleurd licht over de kerk verspreiden. Bij een nis met de doopvont is het zelfs in staat de betonnen delen op te tillen naar de hogere betekenis. De staties zijn onder elk raam uitgevoerd in keramiek. Fayence noemen ze het hier. En bij mij komen de associaties met het gebaksservies van mijn ouders langzaam binnen. Na een kort half uurtje verlangen we van jong tot oud toch weer naar buiten - het mondkapje belemmert de echte rust hierbinnen - maar eenmaal buiten blijkt het museumkasteel gewoon dicht die dag en willen we opnieuw naar de kerk. En

pas dan valt buiten ons oog op een plaquette van de herbouw, een eerste steenzegening in 1951, kalksteen, en dan de bakstenen: ze zijn allemaal getekend met zwarte strepen. Ze zijn in de steenoven kriskras met de zichtkant op ijzeren staven gelegd en er is een lijnenspel zichtbaar geworden dat vooral littekens benadrukt. Plotseling herken ik wat deze oorlogsherbouw wil zeggen: wij bouwen, maar geven onze wonden weer als getuigenis van het oorlogsleed. Hier is de kerkruimte niet gevuld met een kruis van Christus, maar heeft de theoloog-architect gebouwd met de tekenen van alle inwoners van Gien. De uitleg ontgaat de kinderen een beetje, totdat ik ze vertel van de oude steenbakkersstreek van opa en oma Appingedam. Zo zie je maar, echt weg kom je nooit, zeker niet uit je herinneringen.

Ds. Van de Woel

Mededelingen van ambtsdragers en vrijwilligers

Van de voorzitter

Na 6,5 jaar heb ik per 1 augustus mijn werkzaamheden als technisch voorzitter van de kerkenraad beëindigd. Ik ben indertijd hiermee begonnen op verzoek van Gerson Gilhuis, die de functies van predikant en voorzitter van de kerkenraad combineerde. Dat werkte niet en daarom verzocht hij mij de taak van voorzitter over te nemen.

Ik ben officieel geen lid van de kerkenraad geworden en kreeg daarom de functie van technisch voorzitter, zoals dat heet. Dit houdt in alle voorkomende werkzaamheden ten

behoefte van de kerkenraad: het voorbereiden van de vergaderingen van de kerkenraad, het voorzitten daarvan en het doen uitvoeren van de besluiten van de kerkenraad, zoals het vastgestelde beleid ten aanzien van de corona-problematiek. De kerkenraad bepaalt het beleid en besluit en het moderamen (voorzitter en scriba) voert uit wat de kerkenraad heeft besloten.

Ik blijf uiteraard beschikbaar voor alle andere werkzaamheden, die ik voor de kerk doe, want alle werk in onze gemeente moet gewoon doorgaan.

Ids Algera

Bloemen- en kaartencommissie

De bloemen gingen met een hartelijke groet en bemoediging naar:

27 juni	Dhr. en mevr. Pilkes - Knip	felicitering 70-jarig huwelijk
04 juli	Mevr. Ank Verwer	
11 juli	Mevr. de Lange	
18 juli	Mevr. Bets de Waaier v. h. Padje	
25 juli	Mevr. Ans Woestenberg - Swart	
01 aug.	Dhr. en mevr. Ruud en Ineke Overweg - Sterel	
08 aug.	Mevr. Willie Dijkema-Molenaar	
15 aug.	Dhr. en mevr. Jan en Ina Schaft-Meijn	

De Kaarten gingen naar:

26 juli	Dhr. en mevr. Arie en Ans v. Tol v. Huis	
26 juli	Jan en Elly Slop - Pipping	
04 juli	(Klein)kinderen van Bart Koeman.	
		Met oprechte deelneming
18 juli	Dhr. Leo Nieuwenhuizen en (klein)kinderen van Regina Nieuwenhuizen-Blanken	
		Met oprechte deelneming
25 juli	Dhr. en mevr. Netty en Wim Lebbing - de Vries	
01 aug.	Dhr. en mevr. Rienk en Tina Coehoorn - de Koning	
15 aug.	Mevr. Bep Bakker-van Noord	
15 aug.	Dhr. en mevr. Jan en Rie Janse-van Noord	

Maartje Dral-Verwer

Berichten van de diaconie

Bestemming van de collectes

5 september Oikokrediet

Collecteren voor oiko is investeren in arme mensen in ontwikkelingslanden. Mensen die het heft in eigen handen durven nemen door een eigen bedrijfje te beginnen. Oiko gelooft in deze mensen en investeert in hen door microfinanciering. Wij geloven toch ook in de mens?

12 september Edukans

Hoe was het op school? Deze vraag kan weer gesteld gaan worden nu de scholen, hoog en laag, weer opengaan en bezet mogen worden. We horen het op het journaal, ze willen weer graag. Het elkaar zien en spreken fysiek, ontmoeting en socialisering, zo belangrijk. Maar dat is niet overal in de wereld zo, in veel landen mogen of kunnen kinderen niet naar school. Edukans is hard bezig om te zorgen dat de mogelijkheden er wel komen en zo kinderen naar school kunnen. Graag uw bijdrage.

19 september Najaarszending

In Syrië is het nog steeds uitzichtloos en rampzalig.

Heel veel is nog niet opgebouwd en mensen moeten nog steeds vluchten voor het gevaar.

Kerk in Actie is nog steeds actief in Syrië.

Graag uw bijdrage.

26 september SOS-Kinderdorpen

SOS-dorpen zijn erg belangrijk voor opvang van kinderen na noodsituaties.

Bijvoorbeeld tijdens oorlog, maar ook bij natuurrampen.

Kinderen zijn kwetsbaar in deze situaties en ze raken familie kwijt.

SOS zorgt voor hereniging van de families als dat mogelijk is, want het kind is het beste gebaat bij de familie.

3 oktober Vredesweek

Een jaarlijks terugkerende week om er extra aandacht aan te geven.

Want de vrede is nog ver te zoeken

Ank Verwer

Hierbij het overzicht van de diaconiecollectes van de periode april/ juli.

Datum	Bestemming	Bedrag
4/4	SOS Kinderdorpen	€ 133,95
11/4	Wereldhuis	€ 72,45
18/4	Binnenlands diaconaat	€ 109,35
25/4	SOS Kinderdorpen	€ 137,10
2/5	JOP Jongerenwerk	€ 102,95
9/5	Kerk in Actie noodhulp	€ 133,00
13/5	Wilde Ganzen	€ 75,00
16/5	Roosevelthuis	€ 101,25
23/5	Pinksterzending	€ 149,65
30/5	SOS Kinderdorpen	€ 94,75
6/6	Werelddiaconaat	€ 133,15
13/6	Regenboog Oostzaan	€ 80,85
20/6	Weduwenhuis	€ 115,30
27/6	SOS Kinderdorpen	€ 108,00
4/7	Binnenlandsdiaconaat	€ 82,50
11/7	Exodus	€ 68,10
18/7	Lerato	€ 160,50
25/7	Nationaal Rampenfonds	€ 250,00

De 40 dagentijd collecte verspreid over een aantal zondagen bracht € 626,65 op en is aangevuld tot €700,00.

De collecte voor Limburg van 25 juli bracht € 197,35 op en is aangevuld tot € 250,00.

Met vriendelijke groet,

Wim Lebbing, Penningmeester van de diaconie

Carola en Frederik stuurden ons een adreswijziging met de hartelijke groeten aan iedereen.

Voor als u een kaartje wilt sturen:
Nijewei 63A, 9212 PC Boomburgum

0512 84 33 18

Scheepken onder Jezus' hoede

Lied 213 1.

't Scheepken onder Jezus' hoede, met de kruisvlag hoog in top,
neemt als arke der verlossing allen, die in nood zijn, op.

**Refr. Al staat de zee ook hol en hoog en zweept de storm
ons voort, wij hebben 's Vaders Zoon aan boord en 't
veilig strand voor oog.**

2. Zonne, bied dat scheepj' uw glanzen, koeltjes, stuwt het
zacht vooruit; golven, steunt gebed en psalmgezang niet uw
zilv'ren maatgeluid.

**Refr.: Al staat de zee ook hol en hoog en zweept de storm
ons voort, wij hebben 's Vaders zoon aan boord en 't
veilig strand voor oog.**

3. Arme zondaar, zie de kruisvlag, wapp'rend langs de
ocean. Weet, de Heer is in het scheepje. Kom, neem uw
verlossing aan!

**Refr. "Dies rijst een lied tot God omhoog, ruist vol een
dankakkoord. Wij hebben 's Vaders zoon aan boord en 't
veilig strand voor oog".**

(gezongen in de eerste dienst waarin weer gezongen werd, red.)

Kerkdiensten september 2021

Zondag 5 september
Aanvang: 10.00 uur

Ds. Andre Martens uit Heiloo
Organist: Wim Lebbing
Collecte: Oikokrediet

Zondag 12 september
Aanvang: 10.00 uur

Ds. Margrietha Reinders uit Amsterdam
Organist: Ton Senf
Collecte: Edukans

Zondag 19 september
Aanvang: 10.00 uur

Ds. Gerson Gilhuis uit Amsterdam
Organist: Hans Rijken
Collecte: Najaarszending

Zondag 26 september
Aanvang: 10.00 uur

Ds. Bram Willem Aarnoutse uit Vinkenveen
Organist: Hans Rijken
Collecte: SOS-Kinderdorpen

Zondag 2 oktober
Aanvang: 10.00 uur

Ds. Marianne van Amerongen uit Amerfoort
Organist: volgt nog
Collecte: Vredesweek

Mevrouw B.

Ze zit in een verzorgingshuis, ze moppert en ze scheldt. Heeft het duidelijk niet naar haar zin, wil weg, terug naar Amsterdam.

Ze zit in een rolstoel, heeft allerlei makke en ze spreekt erg onduidelijk.

Ik hoor dat ze alleen is, geen familie meer. 'Iedereen is dood, ik ben helemaal alleen', zegt ze de hele tijd.

Ik besluit om haar op te zoeken, ik ben het corona-gewauwel zat, er is nog meer om je druk over te maken op deze wereld. Bovendien als je bij een kerk hoort zou je achter Jezus aan moeten gaan, in plaats van aan jezelf en je behoeften te denken....

Ze is erg klein, zit in een soort kinderrolstoel. Ze zit niet rechtop, ze hangt als het ware over de tafel. Soms tref ik haar slapend aan op het tafelblad.

Ze heeft een oude kat op haar kamer waar ze dol op is. Ik begrijp uit haar woorden dat hij niet krabt of bijt. Dat is mooi meegenomen!

Bij het tweede bezoek zie ik dat de rugsteun van haar rolstoel zo afgesteld is dat ze niet achterover kan zitten. Ik vraag het haar, ze heeft het al vaak genoemd aan de verzorgenden.

Nu merk ik dat wanneer je niet duidelijk spreekt, je ook niet serieus genomen wordt, kennelijk. Telkens als ik er ben herhaalt ze als een mantra: 'Iedereen is dood, ik ben helemaal alleen'. Ze voelt zich doodongelukkig. En ja, helemaal scherp is ze niet meer, ze heeft al een leven achter de rug en wordt binnenkort 80 jaar.

Nooit getrouwd geweest, geen kinderen en alle familieleden zijn dood.

'Mijn moeder is ook dood', zegt ze. Als ik zeg dat dat wel logisch is als je zelf 80 wordt, moet ze lachen.

Ik meld aan de verzorgenden dat de rolstoel volgens mij niet goed is afgesteld voor haar.

Ook tegen de geestelijk verzorger van het huis, waarvan ik denk dat hij dat dan maar moet regelen. Dat arme mens zit de hele dag in een soort bocht. Ik realiseer me dat ik geen pepernoot te zeggen heb over deze mevrouw, ik ben een voorbijganger maar werp me toch maar op om druk uit te oefenen dat ze een andere stoel krijgt.

Op een dag gaan we samen wandelen, richting kinderboerderij. Als we op het pad er naartoe lopen, komt er een mevrouw langs die zegt: 'wat fijn dat je nog met je moeder kan gaan wandelen'. Grappig detail: ik ben maar 6 jaar jonger dan mevrouw B.

We praten met elkaar en ik toeter nog maar een keer over die idiote situatie van de rolstoel. De mevrouw ziet het ook, ze blijkt vrijwilligster te zijn in het huis waar mevrouw B. woont. Ook zij zal het aankarten en vragen of er wat meer aandacht voor haar kan komen.

In de kinderboerderij geniet mevrouw B. enorm. Ze lacht om het gesnater van de eendjes en wil alle dieren aaien. Het is ontroerend om te zien en ze wil niet snel terug naar haar kamer. Ze is moe maar ze heeft genoten. Ach, ik ga zo af en toe maar bij haar langs. Ze maakt vaak het gebaar alsof ze met een mes langs haar keel snijdt, dat ze liever dood wil.

Op een middag kom ik haar kamer binnen en ik hoor een enorm geschreeuw, als een gewond dier lijkt het wel. Ze zit voor de wc-pot en kan zichzelf niet helpen. 'Ik moet poepen, maar er komt niemand als ik bel'. Ik ben geen held met poep en ga op zoek naar de verzorgende. De gang is leeg en het duurt even dat ik iemand vind die kan helpen. Het chronische personeelstekort is echt te merken. Iedereen werkt hard en doet zijn best. En ja, voor mij even iets anders dan mijn zelfmedelijden over de corona-tijd die we doormaken, een leermoment.

We lazen ooit in Zuid-Afrika een tekst: If you feel al the doors are closed, God opens a window. Mijn window is mevrouw B. Goddank!!

Frieda Flens-Meijer

Nu kon ze mensen weer lezen

Buurvrouw

Adrie heeft een hamster, het regende én het was op school de zoveelste studiedag, dus daar gingen we, naar de overkant. Warm onthaal, zoals altijd. 'Tuurlijk mogen jullie Frutsel aaien' zei buurvrouw bij de deur. 'kom verder.' In de gang stopte ze iets in haar oor. 'Even mijn gehoorapparaatje indoen, hoor. Koffie?' Binnen doken de kinderen op Frutsel, daarna ging het in ganzenpas naar het orgel bij het voorraam. Ik wilde al opstaan, maar de buurvrouw gebaarde me te

blijven zitten. 'Laat ze maar hoor', sprak ze moederlijk. 'Zolang het daar gebeurt heb ik er geen last van.'

Het was me nooit eerder opgevallen dat ze een gehoorprobleem had. Niet bij het praatje op straat, niet als we elkaar tegenkwamen bij de bakker. Buurvrouw Adrie: 'Terwijl het toch een flink ding is. Bij de audicien adverteren ze altijd met zo klein mogelijke gehoortoestellen, kennelijk schamen mensen zich ervoor, maar mij maakt het niet uit, ik ben blij dat ik hem heb.'

Later snapte ik waarom. Toen ze 8 was waren de gehoorproblemen begonnen. Eerst met ontstekingen, toen met looporen en uiteindelijk met tig operaties die het gehoorverlies moesten terugdraaien, waarvan niet één slaagde, Ondertussen werd haar wereld steeds kleiner. Boodschappen doen werd ingewikkeld, naar verjaardagen ging ze al niet meer. Thuis legde ze uit dat wanneer mama niet reageerde, dat niet

was omdat ze haar dochters negeerde, maar omdat ze het domweg niet had verstaan. Die kregen ondertussen op school te horen dat ze niet zo moesten schreeuwen. Na de dertiende mislukte operatie durfde ze eindelijk een second opinion aan te vragen. In het academisch ziekenhuis constateerde de arts droogjes dat er niets meer te opereren was, aangezien het oorbeen in het linkeroor inmiddels verdwenen was. Waar het was gebleven, geen idee. Misschien vermorzeld door alle operaties, misschien had het er wel nooit gezeten, kon maar zo: haar opa was ook zonder linkeroor geboren. Het was het eerste geweest dat ze had gevraagd toen haar eigen kinderen werden geboren: hebben ze oren en zo ja, kunnen ze ermee horen? (antwoord: ja alle drie) Lang verhaal kort: buurvrouw Adrie was al dik in de dertig toen ze eindelijk een gehoorapparaat kreeg. ‘Alsof er een wereld voor me openging. Ineens hoorde ik regendruppels op mijn paraplu. Of dat sissende geluid bij het openen van een fles cola. Wc-papier, wist ik ook niet dat het ritselde. Kwam ik terug van de wc, was ik helemaal verbaasd. Mijn meiden lachen natuurlijk. En ik zal nooit vergeten dat ik voor het eerst buiten liep met mijn gehoorapparaat en dat ik voetstappen achter me hoorde, alsof iemand me volgde. Bleek ik het zelf te zijn.’ Nee, het leven was een stuk vrolijker geworden toen ze dat ding eenmaal had. Vorig jaar dreigde corona nog even roet in het eten te gooien – mondkapjes en plexiglas platen zijn een crime voor slechthorenden, daar hadden ze in Den Haag even geen rekening mee gehouden – maar moest ze dat iemand kwalijk nemen? Ze schudde haar hoofd, nee hoor. Maar fijn wel dat die mondkapjesplicht inmiddels was afgeschaft, nu kon ze de mensen tenminste weer lezen. We zwegen even. Ik keek naar het slapende kind in mijn armen en dacht aan de paniek die we hadden gevoeld toen haar gehoorstest negatief was geweest, en hoe we pas weer hadden kunnen genieten toen de meter een week later wèl was uitgeslagen. Zelf dacht Adrie maar niet te veel aan wat ze in die beginjaren met haar dochters had moeten missen, je kon er toch niks meer aan veranderen. Daarna keken we naar de Dochters, die nog steeds in de hoek op het orgel aan het rammen waren. Buurvrouw Adrie, tevreden: ‘en je mist ook veel níét he?’

Interview van Eva Hoeke (foto) van de Volkskrant met Adrie Rijken (vrouw van onze organist Hans Rijken)

Tafelen in de Grote Kerk

Stichting Vrienden van de Grote Kerk en Welzijnwonenplus willen jullie graag op de hoogte brengen en betrekken bij het plan om thema maaltijden te gaan organiseren in de Grote Kerk in Oostzaan. Samen hebben wij de handen ineengeslagen en het initiatief opgepakt om een “open eettafel” in Oostzaan te gaan organiseren in het oudste gebouw van ons dorp, de Grote Kerk.

Waarom? Jong en oud hebben een pittig coronajaar achter de rug. Mensen uit alle leeftijdsgroepen waren daardoor genoodzaakt om thuis te blijven. Sociaal contact, het cement van ons dorp, liep grotendeels dood. Samen Tafelen lijkt ons bij uitstek geschikt om elkaar weer te ontmoeten, naar elkaars verhalen te luisteren en te genieten van het eten. Misschien is dat belang tijdens corona alleen maar groter geworden.

Wat kunt u verwachten van de eettafel

Voor dit jaar hebben we drie eettafels gepland, met iedere keer een ander thema en een andere Oostzaanse cateraar. De eettafel zal gekenmerkt worden door een verhaallijn, zodat interactie zal zijn plaatsvinden tijdens de avonden tussen de muren van de eeuwenoude Grote Kerk. Vanuit het tafel thema zullen wij ons bewust richten op alle leeftijden.

De eerste Tafel zal plaatsvinden op 29 september 2021.

Waarom de Vrienden Grote Kerk en WelzijnWonenPlus?

De Vrienden Grote Kerk zijn op zoek naar verbreding van het gebruik van de kerk ten behoeve van alle Oostzaners.

Niet alleen om het behoud te kunnen garanderen, maar ook om dit mooie gebouw een

waardevolle en brede functie te geven binnen de Oostzaanse samenleving. De Grote kerk, zowel een godshuis, als een dorps huis, een plek waar iedereen welkom is.

WelzijnWonenPlus gelooft in een samenleving waarin mensen er voor elkaar zijn en elkaar helpen als dat nodig is. Daarnaast hebben we in diverse andere gemeenten waar WelzijnWonenPlus actief is ook goed bezochte eettafels. Bijvoorbeeld Landsmeer, Broek in Waterland en

Marken.

Luilakontbijt in 2017 in de Grote Kerk

Wij vinden het belangrijk dat al onze netwerkpartners op de hoogte zijn van de plannen en deze ook mede willen gaan ondersteunen. Wij hopen met jullie de “eettafel” zoveel mogelijk onder de aandacht te kunnen brengen bij de inwoners van Oostzaan.

Na dit bericht aan onze netwerkpartners zullen wij deze activiteit gaan promoten.

Wanneer jullie vragen of opmerkingen hebben, dan kunnen jullie uiteraard contact met ons opnemen.

Onze contactgegevens vinden jullie onderaan dit bericht.

Graag tot horens,

Vrienden Grote Kerk

Owen de Dood, Ton Senf

Welzijnwonenplus

Nancy Sijmonsbergen, Tine Verdonk

Bedankjes en hartelijke groeten vanuit de gemeente

Lieve mensen,

Heel hartelijk dank voor de prachtige bloemen die we vanuit de kerk mochten ontvangen ter ere van ons 70-jarig huwelijk.

Wim en Rie Pilkes

Weer zingen in de kerk

Op deze mooie zondagmorgen (1 augustus) kwam niet alleen de zegen maar ook de regen van boven oftewel met bakken naar beneden! Ds. Marianne van Amerongen legde uit met Markus 6: 45-52 dat Jezus bij ons aan boord is ook al ervaren wij het niet altijd. Wat fijn dat wij ook eindelijk weer mee mogen zingen! Hans Rijken zorgde met ‘Het scheepke onder Jezus hoede’ en ‘Er ruist langs de wolken’ voor een hele toepasselijke en mooie muzikale begeleiding. Bedankt!

Jan van Prooijen

Lieve allemaal,

Even een bedankje op papier. Wat een prachtig boeket heb ik gekregen. Dat helpt je zeker om je weer vrolijk te voelen. Ik hoop dat we weer de gezellige vrijdagen op kunnen pakken.

Lieve groeten,

Ans Woestenber

Lieve mensen,

Op 8 augustus stond een prachtige bos bloemen op de liturgietafel. En echt, ik mocht ze na de dienst meenemen. Hartelijk dank daarvoor! Na vier akelig spannende maanden gaat het weer goed met me. Over nabehandelingen enzo wordt nog gesproken, maar het leven gaat weer door!

Willie Dijkema

Van de redactie

De schoolvakantie loopt op zijn eind en langzaam komen weer schema's voor trainingen, activiteiten en andere bezigheden binnen voor het komende jaar.

Het jaarthema van de PKN luidt 'Van U is de toekomst' - het is de titel van de nieuwe visienota van de Protestantse Kerk. 'We gaan met vertrouwen de toekomst tegemoet omdat God zelf ons tegemoetkomt. We zijn niet overgeleverd aan onszelf, we weten van de belofte van de Geest, we zien dus uit naar wat God ons geeft, naar wat God ons te doen geeft. We leven met open handen.' (Bron pkn.nl)

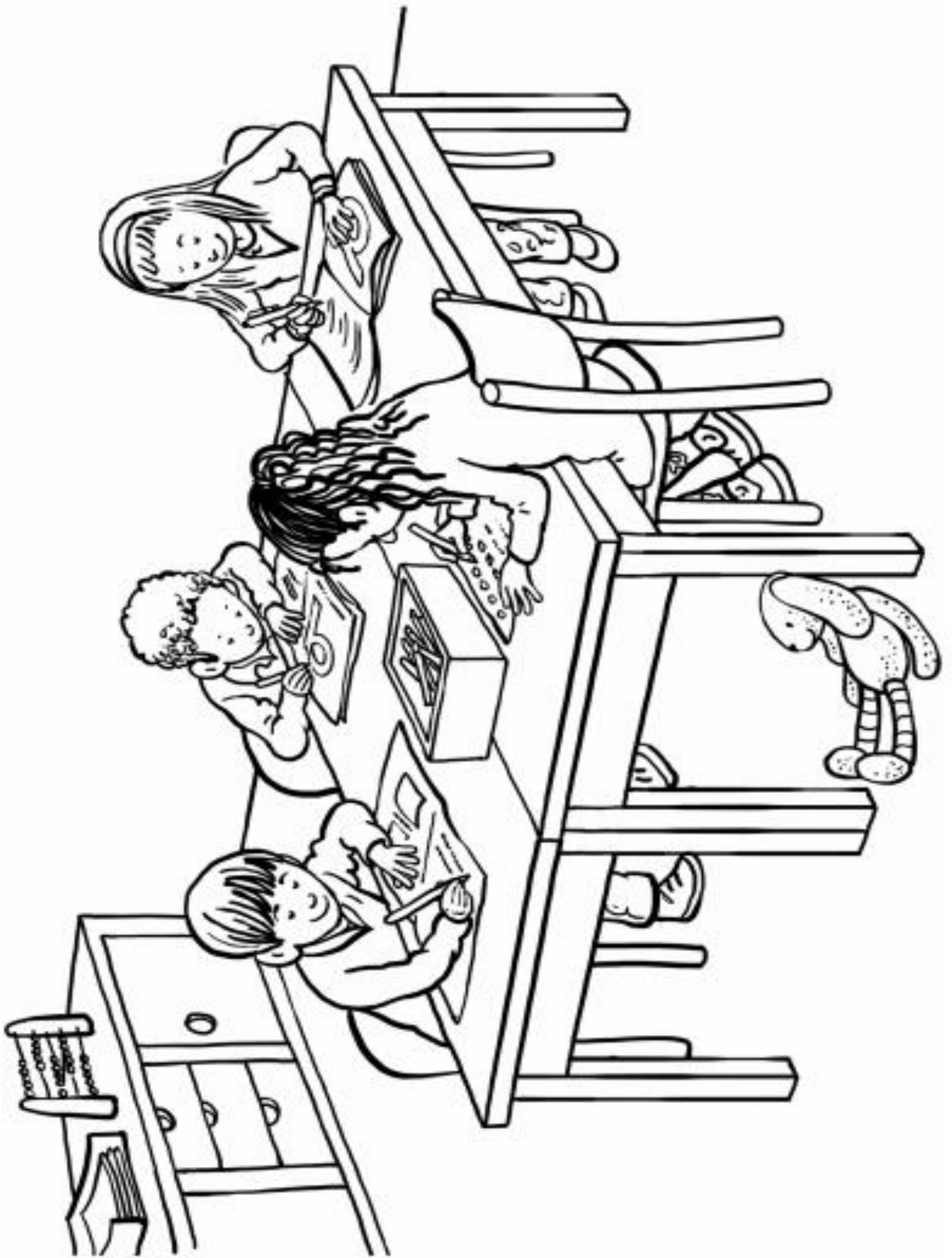
Deze open handen ziet u op de kaft van deze Kerkbuurten. De open handen kunnen ontvangen en geven. Wat hebben wij elkaar, Oostzaan en onszelf te geven? Wat laten wij ons aanbieden? Kerkelijk gezien begint het nieuwe jaar met de eerste Advent, maar voor het gemak worden in veel kerken Startzondagen georganiseerd in september, gelijklopend met een schooljaar. Na het afgelopen jaar met alle beperkingen van dien achter ons ligt, is het de vraag hoe het komende kerkjaar eruit komt te zien. Het wordt voor Oostzaan sowieso anders ook omdat we zonder eigen predikant zijn. Zullen we vele activiteiten weer kunnen oppakken? Hebben we genoeg vrijwilligers die zich samen met elkaar willen inzetten voor de activiteiten en de zaken die nodig zijn om de kerk te laten functioneren? Zoals Jan van Prooijen en Wil Dijkema schrijven wordt er weer gezongen in de kerk en dat wordt erg gewaardeerd door de kerkgangers. Iets wat altijd zo normaal leek 'zingen hoort toch bij de kerkdienst' werd opeens niet meer toegestaan vanuit zorg voor de gezondheid van elkaar. Hoe gaat het verder met het breder oppakken van het gebruik van onze Grote Kerk voor alle Oostzaners? Op 29 september volgt de eerste 'Eettafel', verdere informatie volgt nog, lees hiervoor het artikel van Ton Senf. Vele vragen die de toekomst ons kan leren, stap voor stap zullen we het ondervinden en onze bijdragen aan kunnen leveren.

Wat niet voor ons in de toekomst ligt, maar achter ons zijn de fotomomenten die fotograaf AnneMarie van Ostendorf vastlegde tijdens bijeenkomsten en activiteiten van onze gemeente. Zij werd ook ingehaald door het stilleggen van alles wat wij als kerk organiseerden. Vandaar dat met een sprong de dienst van de Pinksteren de afsluiting is geworden. U vindt een selectie van deze foto's in het midden van deze Kerkbuurten. Het geeft een blik in onze gemeente, al valt er veel meer te tonen en te vertellen dan op deze bladzijden gebeurt. Zie het als een klein visueel inzichtje in wat er in een/onze gemeente gebeurt. Bij het bekijken van de foto's valt natuurlijk direct op dat er ook mensen op staan die inmiddels overleden zijn. Ook zij maakten deel uit van onze gemeente en blijven dat in onze verhalen en bij het bekijken van deze foto's doen. Wilt u alle foto's zien die AnneMarie gemaakt heeft? Kijkt u dan op onze website: www.pknoostzaan.nl. In het fotoalbum links in de grijze balk kunt u alle foto's vinden.

De afbeelding op de kaft met duif en regenboog is een teken voor de Vredesweek 2021 die in september georganiseerd wordt landelijk. Het thema is dit jaar 'inclusief samenleven'.

Ik wens u mede namens Frieda, Erik en Reinder een goede septembermaand met daarin een goed kleurrijk begin van het nieuwe (kerkelijke) jaar.

Wietske Wijnja

Colofon 39^e jaargang nummer 7

Protestantse Gemeente Oostzaan. Kerkbuurt 12, Postbus 44, 1510 AA Oostzaan,
☎ 6842765 bij geen gehoor: ☎06-23681030

www.grotekerkoostzaan.nl of www.pknoostzaan.nl webmaster: Erik Hanks

Redactieadres: Postbus 44, 1510 AA Oostzaan, mailadres: kerkbuurten@pknoostzaan.nl
Kopij inleveren vóór de 20^e van elke maand

Redactie: Frieda Flens-Meijer ☎ 6845166, Wietske Wijnja ☎ 6843663
Graag tekst aanleveren in Times New Roman, lettergrootte 12!

Jaarabonnement: € 15,= (per post € 25,=) Rekeningnummer. NL10RABO0373709447
Verspreiding Reinder Wijnja, ☎ 6843347

Predikant

vacant

Kerkenraad:

voorzitter@pknoostzaan.nl

Scriba:

e-mail: scriba@pknoostzaan.nl

Postbus 44, 1510 AA

Oostzaan

Platform Omzien Naar Elkaar

Contactpersoon (interim): Erica Homburg ☎ 684 1150

e-mail: one@pknoostzaan.nl

Ouderling

Jaap de Dood

☎ 06-51349375

e-mail: ouderling@pknoostzaan.nl

Ouderling Jeugd- en jongerenwerk

Mirjam de Rijk

☎ 6843819

e-mail: jeugdouderling@pknoostzaan.nl

Als u zelf bezoek wilt of vindt dat iemand anders daarvoor in aanmerking komt, kunt u met een van de ouderlingen contact opnemen. *(Op dit moment wordt het contact dan telefonisch opgepakt)*

Diaconie:

Anneke Verwer

☎ 020-6311472,

NL70RABO 0373 709 919

College van kerkrentmeesters:

Anneke Hogenes,

☎ 06-23681030

info@pknoostzaan.nl

Bank:

Protestantse Gemeente Oostzaan

NL32RABO0373709439

Kerkelijk bureau: Tiny Verwer, Zuideinde 70a, ☎ 6841658 e-mail: kerkelijkbureau@pknoostzaan.nl

Collectebonnen à € 0,50 en € 1,25 bestellen bij Dik de Vries, via NL85RABO0373709455

Crèche: Erica Homburg ☎ 6841150

e-mail: creche@pknoostzaan.nl

Kinderkerk: Joyce Verwer ☎ 6841664

e-mail: kinderkerk@pknoostzaan.nl

Postzegels, prentbriefkaarten en oude mobieltjes: inleveren in de kerk

Bloemen en kaarten:

Maartje en Jaap Dral, ☎ 6841962, e-mail: bemoediging@pknoostzaan.nl

Seniorenmiddagen en koffieochtenden:

Maartje Dral-Verwer, ☎ 6841962, e-mail: senioren@pknoostzaan.nl

Coördinatie en reservering Grote Kerk en Bartel Jacobsz Centrum:

Anneke Hogenes, agenda en kerkteléfono: Jaap Dral ☎06-23681030 info@pknoostzaan.nl

